

Sobota, 29 marca 1986 r., godz. 15.00

ZAWODY O MISTRZOSTWO I LIGI PIŁKI NOŻNEJ

LECHIA

GDAŃSK

ZDOBYWCA PUCHARU POLSKI W 1983 ROKU

PZL-STAL

MIELEC

MISTRZ POLSKI 1973, 1976

TABELA PO 23 KOLEJKACH

1. Widzew Łódź	23	35	14—7—2	36—18
2. Górnik Zabrze	23	33	15—3—5	58—16
3. Legia Warszawa	23	33	13—7—3	42—21
4. Lech Poznań	23	32	12—8—3	30—17
5. GKS Katowice	23	25	8—9—6	35—32
6. Pogoń Szczecin	23	24	7—10—6	32—21
7. ŁKS Łódź	23	23	7—9—7	28—25
8. Ruch Chorzów	23	23	10—3—10	30—29
9. Śląsk Wrocław	23	23	7—9—7	26—26
10. Górnik Wałbrzych	23	22	7—8—9	30—41
11. Lechia Gdańsk	23	18	5—8—10	18—26
12. Motor Lublin	23	17	4—9—10	22—38
13. Zagłębie Lubin	23	16	5—6—12	13—28
14. STAL MIELEC	23	15	6—3—14	16—28
15. Bałtyk Gdynia	23	15	4—7—12	21—38
16. Zagłębie Sosnowiec	23	14	4—6—13	21—44

24 KOLEJKA — 29 MARCA 1986 R.

Bałtyk — Zagłębie Sosnowiec (1—2)
GKS Katowice — Motor Lublin (2—2)
ŁKS — Górnik Wałbrzych (2—2)
Pogoń Szczecin — Legia (1—3)
Ruch Chorzów — Widzew Łódź (0—2)
Stal Mielec — Lechia Gdańsk (0—2)
Śląsk Wrocław — Lech Poznań (0—1)
Zagłębie Lubin — Górnik Zabrze (0—2)

25 KOLEJKA — 2 KWIETNIA 1986 R.

Górnik Wałbrzych — GKS Katowice (0—5)
Górnik Zabrze — Ruch Chorzów (0—1)
Lech Poznań — Legia Warszawa (0—2)
Lechia Gdańsk — Zagłębie Lubin (1—0)
Motor Lublin — Bałtyk Gdynia (0—0)
Śląsk Wrocław — ŁKS Łódź (1—0)
Widzew Łódź — Pogoń Szczecin (1—1)
Zagłębie Sosnowiec — Stal Mielec (0—1)

Prezentujemy naszych rywali

BUDOWLANY
KLUB
SPORTOWY

LECHIA GDAŃSK

Budowlany Klub Sportowy „LECHIA” Gdańsk założony został w roku 1945, a w dwa lata później piłkarze z Wrzeszcza przystąpili do rozgrywek o zakwalifikowanie się do reaktywowanej ligi. W drugiej serii eliminacji zajęli pierwsze miejsce w grupie, lecz w finałach poszło im znacznie gorzej. Tam w stawce silnych rywali zajęli ostatnie miejsce, uzyskując wyniki: z Ruchem Chorzów 0—1 i 1—4, z Legią Warszawa 1—4 i 2—5, z Tarnovią 3—1 i 0—4 oraz z Widzewem Łódź 1—1 i 0—2.

W rok później piłkarze Lechii przebojem wywalczyli sobie miejsce w gronie najlepszych drużyn w kraju, nie ponosząc ani jednej porażki zarówno w eliminacjach, jak i w finałach, przy czym z najgroźniejszym rywalem — Szombierkami wygrali 4—1 i 3—2.

Debiut w ekstraklasie wypadł 20 marca 1949 r. Swoją inauguracyjny mecz zespół Lechii przegrał na własnym boisku z ówczesnym mistrzem Polski — Cracovią 1—5 (1—1). Pierwszy sezon nie był dla gdańszczan udany, gdyż zdobyli zaledwie 11 punktów (4 zwycięstwa, 3 remisy i 15 porażek) i zajęli ostatnie miejsce. Najwięcej bramek zdobyli: Rogocz 5, Kokot II, Kupcewicz i Skowroński po 4 oraz Gronowski 3.

Przez następne dwa sezony gdańskim Budowlanym (taką nosili nazwę) przyszło grać w II lidze. W roku 1951 wygrali grupę eliminacyjną i finałową uzyskując w niej wyniki: z OWKS (Wawelem) Kraków 2—0 i 1—3, Gwardią Warszawa 4—2 i 3—1 oraz Górnikiem Wałbrzych 2—1 i 1—2, co zapewniło powrót do I ligi.

Tym razem drużyna z Wrzeszcza grała przez dwa sezony na I-ligowych boiskach. W roku 1953 po raz drugi została zdegradowana, ale tylko na rok. W sezonie 1955 gdańszczanie awansowali do finału Pucharu Polski (przegrali 0—5 z CWKS Warszawa) i zajęli 5 miejsce w I lidze. Posiadali wówczas znakomitą defensywę kierowaną przez doskonałego stopera — Romana KORYNTA, a w bramce stał niezawodny Henryk GRONOWSKI. W roku 1956 Lechia zajęła najwyższą w historii klubu — trzecią lokatę w I lidze, uzyskując najwięcej bramek przez: Rogocz 7, Gronowskiego I — 5 oraz Kobyłańskiego i Musiała po 4.

Gdy wiosną 1963 roku po raz trzeci przyszło zaznać goryczy degradacji, nikt nie przypuszczał że rozbrat z ekstraklasą będzie trwał aż 21 lat. W międzyczasie w latach 1967—72 przyszło grać nawet w III lidze. Nadeszła jednak chwila, że o Lechii zaczęło być znów głośno w kraju. Stało się zupełnie niespodziewanie, kiedy po spadku z II ligi w sezonie 1981/82 funkcję szkoleniowca powierzono młodemu, ambitnemu trenerowi — Jerzemu JASTRZĘBOWSKIEMU. Bez rozgłosu, powoli przystąpił do odbudowy drużyny. Bez porażki przebrnęła ona III-ligowe rozgrywki, ale nie to było rewelacją. Ku olbrzymiemu zaskoczeniu nawet najzagorzalszych kibiców zaczęła eliminować w Pucharze Polski kolejnych I-ligowców: Śląsk Wrocław, Widzew Łódź, Zagłębie Sosnowiec i Ruch Chorzów. W finale piłkarze Lechii pokonali w Piotrkowie Tryb. Piasta Gliwice 2—1 i mając jeszcze status III-ligowca zostali triumfatorami tej imprezy.

Jako zdobywca Pucharu Polski gdańszczanie uzyskali prawo udziału w Pucharze Zdobywców Pucharów edycji 1983/84. Wylosowali wręcz sensacyjnie. Już w pierwszych meczach przyszło im się zmierzyć z drużyną Zbigniewa Bońka, Michela Platiniego i Paolo Rossiego — Juventusem Turyn. Gdańscy II-ligowcy oczywiście nie sprostali słynnym „bianco-neri” i przegrali: 0—7 w Turynie (tam bramkarz Tadeusz FAJFER obronił rzut karny egzekwowany przez Rossiego) i 2—3 w Gdańsku (mimo prowadzenia 2—1).

Te osiągnięcia nie zadowolily gdańszczan. Będąc beniaminkiem II ligi od pierwszych spotkań znajdowali się w czołówce i po pasjonującym finiszu wyprzedzili lepszą różnicą bramek Olimpię Poznań (obydwie uzyskały po 46 punktów). Wiosną ub. roku gdańscy „biało-zieloni” prowadzeni przez trenera Wojciecha Łazarka na finiszu zapewnili sobie I-ligowy byt.

STAL MIELEC — LECHIA GDAŃSK PO RAZ SZÓSTY W I LIDZE

Piłkarze Stali Mielec i Lechii Gdańsk dotychczas 5 razy spotykali się w walce o I-ligowe punkty. W sezonie 1961, kiedy to zespół z Mielca debiutował w ekstraklasie, dwukrotnie pokonał swoich rywali, w Gdańsku 2—0 i w Mielcu 6—1. W następnym roku dwukrotnie uzyskano wyniki remisowe. Na kolejne mecze przyszło czekać aż 23 lata. Jesienią ubiegłego roku drużyna Lechii po raz pierwszy pokonała Stal, wygrywając na stadionie we Wrzeszczu 2—0.

Bilans dotychczasowych spotkań: 2 zwycięstwa Stali, 2 remisy i jedna wygrana Lechii. W punktach 6:4, w bramkach 9—4 na korzyść Stali Mielec. Oto wyniki dotychczasowych spotkań:

Sezon	w Mielcu	w Gdańsku
1961	6—1	2—0
1962	1—1	0—0
1985/86	?	0—2

14 SEZON LECHII GDAŃSK W I LIDZE

Drużyna Lechii Gdańsk występuje w I lidze swój 14 sezon i do dnia 22 marca 1986 r. rozegrała w niej 305 spotkań, z których 92 wygrała, 75 zremisowała i 138 przegrała. Ma niekorzystny bilans punktowy — 259:361 i bramkowy 314—455.

PUNKTY POTRZEBNE NA WAGĘ ZŁOTA!!!

Piłkarze Stali Mielec pomyślnie wystartowali wiosną tego roku pod kierunkiem nowego trenera — RYSZARDA LATAWCA, wygrywając pierwszy mecz 1—0 na wyjeździe z Ruchem Chorzów. Później przyszła seria czterech porażek: z Pogonią Szczecin 0—1 i Widzewem Łódź 1—2 (obydwie w Mielcu) oraz na wyjazdach po 0—2 z Legią i Górnikiem Zabrze. Nie są to wyniki przynoszące wstyd, gdyż zostały uzyskane po zaciętej niekiedy walce ze znacznie wyżej notowanymi przeciwnikami.

Teraz drużynę Stali Mielec już do końca rozgrywek oczekuje seria spotkań z drużynami o podobnych umiejętnościach. Będą to faktycznie „mecze prawdy”. Nikogo nie trzeba przekonywać, że punkty potrzebne są w nich niemalże na „wagę złota”. Wspomóżmy zatem naszych ulubieńców prawdziwie sportowym dopingiem, aby nie czuli się na boisku osamotnieni. Wierzmy, że sami zawodnicy zrobią wszystko, aby uchronić się przed degradacją z I ligi!

P.S. Rozpoczęły się również rozgrywki rundy rewanżowej klasy międzyokręgowej rzeszowsko-tarnobrzeskiej. W pierwszym meczu rezerwa Stali Mielec zremisowała na wyjeździe z Orłem Rudnik 0—0.

UCZESTNICY SPOTKANIA

BKS „LECHIA” Gdańsk		FKS „PZL-STAL” Mielec	
Nr	Zawodnik	Nr	Zawodnik
	Janusz Stawarz		Robert Mazur
	Marek Woźniak		Witold Pazdan
	Jacek Grembocki		Piotr Wojdyga
	Marek Ługowski		Jan Bedryj
	Janusz Możejko		Janusz Duchnowski
	Andrzej Salach		Adam Fedoruk
	Ryszard Szewczyk		Witold Łukasik
	Jacek Bąk		Piotr Mierzwiński
	Andrzej Cybulski		Bogusław Skiba
	Maciej Kamiński		Edward Tyburski
	Marek Kowalczyk		Andrzej Banasik
	Grzegorz Łazarek		Mariusz Barnak
	Janusz Miller		Piotr Czachowski
	Jarosław Nowicki		Roman Gruszecki
	Bogusław Oblewski		Marek Filipczak
	Mirosław Pękala		Andrzej Kołosowski
	Mariusz Wojciechowski		Marek Lizończyk
	Dariusz Wójtowicz		Zbigniew Makuch
			Piotr Porębny
			Mirosław Sajewicz
			Maciej Śliwowski
			Jan Urbanek
			Włodzimierz Wnętrzak

Trener — Michał **GLOBISZ**
 Asystent — Józef **GŁADYSZ**

Trener — Ryszard **LATAWIEC**
 Asystent — Janusz **BIAŁEK**

Sędzia główny — Tadeusz **DIAKONOWICZ** (Warszawa)